

1379

C O D I C E S

1380

Signa tanquam evidentia, sed tanquam iudicia, quibus prudenter homo moveri possit ad assensum, nec singula tam verisimilia, ut sine temeritate negari non possit id, quod indicant, sed solum, quod sint aliqua Signa verisimilia, et quod singula convenientant Religioni Catholicae, ita ut non convenient ulti alteri Religioni, vel si aliquomodo convenient, non convenient in tam excellenti gradu, ac convenient Religioni Catholicae, sed longe inferiori. Authoris nullum indicium deprehendo; temporis vero istud fol. 28. In Europa ipsa nostra aetate Neapoli frequentissima in urbe illustrissimo loco natum Marcellum Mastrillum jamjam ex vulnere mortiturum comparens Xaverius momento sanitati restituit &c. Atqui is postea 1637. in Japonie martyrium fecit.

DCXIII.

R. 357 * Codex chartaceus lat. initio praesentis Seculi exaratus Folior. 190. f. Titulum praefert: *Meditationes in Verba Symboli Apostolici de Ecclesia una, sancta, catholica; ut inveniantur certa et simplicia Fidei Principia, quibus possit acquiescere animus tot Sectis distractus. Auctore Carolo Gustavo Herero S. Cæs. Maj. Consil. et Antiquar. Subditur: Desideratur hujus Apographi correctio secunda. Ita sane; nam et in ipso Textu quaedam relecta sunt, et quaedam in marginibus subpleta. Scriptas oportet fuisse has Meditationes*

post an. 1709. quo Suecus noster Holmiensis ab obsequiis Principis Schwarzburgico Sonderhusiani dgressus, Viennamque delatus cum Domino Sacra etiam priora mutavit. Opus in Sectiones V. quae per Capita et §§. arcto nexu decurrent, distributum ita orditur: *Symboli Apostolici simplices enunciationes de Ecclesia una, universali, perpetuoque mansura, si conferantur cum veritatis unius et perpetuae natura immutabili, cum divinis promissis juratis, cum legibus praeceptivis, atque cum ipsa in sensus incurrente continua Ecclesiae existentia, supervacaneum omnino videri potest institutum probaturi operose rationes, quae probatione non indigent, quibus etiam indocta omnia perpetuae Ecclesiae membra per solam Veracitatis divinae fiduciam et ipsum sensum communis in Universitate christiana veritatis tuto possunt acquiescere. Verum quoniam de tam evidentibus factis post duo fere secula nondum cavillari cessant Viri doctrinam, pietatemque profitentes, qui nullam sacro Codici divinae originis autoritatem recusare cupiunt, qui vero principia circa Ecclesiae perennitatem omnibus communia aut negare audent, aut trahere ad minoris Partis sententias novas, discrepantesque, dum non erubescunt, Evangelii lumen supremo demum seculo sibi solis ortum vindicare, et licet dissidiorum malis obruantur, omnem, quae extra illos superest, catholicam unitatem damnare. Propterea non puto prorsus inutilem haberi posse hanc meam perquisitio-*

nem

Wien, Österreichische Nationalbibliothek (ÖNB), Cod. 11811

1381

P O L E M I C I .

1382

nem &c. Et non multo post: *Modo amicis meis et popularibus inconsulto forte partis suae praejudicio abreptis possim publico hoc qualicumque testimonio persuadere, me non leviter, nec temere rediisse in gremium illius Ecclesiae, atque eosdem ad ritus, quibus illa maiores nostros Paganos baptizavit, quibus etiam perpetua substitutione ordinariam suam delegationem semper continuat; aut si eo tantum usque sopor illis possit excuti, ne portentum illis videatur, Catholicum esse, hoc est, praescripto Societas christiana unius, universae, et perpetuae tutius acquiescere, quam suae cuicunque de sacrarum legum sensu opinationi; tunc equidem operam me non omnino perdidisse censemendum est.* Vides Opus luci publicae destinatum fuisse, sed adhaesisse in scriniis, Autoris, ut videatur, ab Aula recessu, cui caussam malevolos Virum criminantes, quasi ab commisso fidei suae veterum Numorum Thesauro manus non abstinuisset, praebuisse lego apud successorem ejus amicissimum *Eckhelium* in Praef. P. I. Catalogi Musei Caes. Vett. Numor. ubi et innocentiae ejus testimonium fert, et anno 1723. in oppido *Veitsch* super. *Styriae* degisse, nuptiasque parasse e datis ad eum a L. B. *Fischero* literis tradit. Rumores sinistros, si non ortos, diditos saltet et auctos ab iis, quorum Sacris renuntiaverat, facile quis suspicetur. Et fortasse quidam de Opere nostro inaudierant. Est enim illud omni sacra eruditione omnis aevi refertum,

grave absque omni acerbitate, presso pede procedens, singula maturo examine discutiens. Quod si quandoque scribendi ratio clarius, expeditiorque desiderari posse videatur, Meditationes esse memoris. Sub finem ita colligit: *Ego quidem laffus tandem errorum, laborumque, et controversiarum fugiens ingenue confiteor, me, quoties infiniti Numinis immensitatem cum summorum omnis aevi, ordinisque ingeniorum erroribus, et cum nibilo meo confero, in causa, ubi non licet impune errare, baud securius pro conscientiae solatio remedium reperire, quam demissam in ordinariis ad salutem praescriptis mediis et promissi divini fidem obedientiam. &c.* Agit de Heraeo Adelungius in Continuat. Lexici Jöcher. cui Codicem nostrum adde, et observa, *Heraeum* in primis fuisse, qui Metrum elegiacum Veterum in lingua germanica non infeliciter tenet. Vide ejus *Gedichte und lat. Inschriften.* Norimb. 1721. p. 68. 8.

DCXIV.

Codex germ. initio praesentis R. 467 Sec. exaratus, Folior. 66. f. απογεαφον tamen imperfectum Operis variis locis manu ipsius Autoris limati, quem ex adjectis Titulo verbis: *Audore. C. G. H.* eundem cum praecedente discimus, ita inscribitur: *Betrachtung des ungegründeten Vorurtheils oder Präjudicium, worin die Uncatholischen stecken, da sie den Catholischen vor-*